

WALPO.

4/21

Poliitikkojen
uskottavuus
koetuksella

Sukellus
pintaa
syvemmälle

Ovatko
järjestölehdet
vaarassa?

SISÄLLYS

- s. 3** Pääkirjoitus
- s. 4** Puheenjohtajan päiväkäsky
Ella Välimäki
- s. 5** Index-palsta
Elias Hakulinen
- s. 6** Edaattorit esittelyssä
Saga Majanlahti
- s. 8** Nyt meni uskottavuus!
Elisa Olkonieni & Pieta Päivänen
- s. 10** Pizzaa, pastaa ja politiikkaa Paviassa
Roosa Nissilä
- s. 12** Karpilla on asiaa
Ville Karppi
- s. 14** Tyynen pinnan alla
Mikko Koho
- s. 18** Faktanurkkauksessa Gambina
Valteri Haapaniemi
- s. 20** Järjestölehtien toiminta vaarassa
Olli Jokela
- s. 21** E-Urheilu
Olli Jokela
- s. 22** Jouluihin testi
Eeva Rantanen
- s. 24** Päivitä joulusi nykypäivään
Anni Sorakunnas & Lotta Takala
- s. 26** Två flugor i en smäll
Anniina Laitakari

WALPO

Päätoimittajat ja taitto

Olli Jokela oojoke@utu.fi
Anni Rikkonen amrikk@utu.fi

Toimituskunta

Julia Autio Elisa Olkonieni
Inka Blomqvist Eeva Rantanen
Ville Elo Noora Reiman
Valteri Haapaniemi Elina Remes
Mika Halmela Satu Saarinen
Salla Jantunen Annele Salokannel
Iiris Jouhilampi Joel Seppälä
Klaus Kaarti Anni Sorakunnas
Ville Karppi Lotta Takala
Markus Korhonen Salla Tiitinen
Anniina Laitakari Saara Vainio
Henrik Lenkkeri Julia Niinistö
Saga Majanlahti
Sampo Mustonen
Pieta Päivänen

Muut kirjoittajat

Elias Hakulinen
Mikko Koho
Roosa Nissilä
Ella Välimäki

Editointi

Inka Blomqvist
Klaus Kaarti
Noora Reiman

Mainoshankinta

Asmo Nygren aanygr@utu.fi
Pinja Oksa pikoks@utu.fi
Riku Yamaguchi riyama@utu.fi

Kannen kuva

Olli Jokela

Podcast-tiimi

Heidi Hiltunen Anni Rikkonen
Olli Jokela Joel Seppälä
Julia Niinistö

Julkaisija

Turun yliopiston Poliittikan tutkimuksen klubi ry
Rehtorinpellonkatu 4B, 2. kerros
20500 Turku

Painopaikka: Painosalama

OTA PODCAST HALTUUN!

WAL
P▶D
CAST

PÄÄKIRJOITUS

Vuosi lähestyy loppuaan ja niin myös aikamme päätoimittajina. Vaikka sitä kuinka yrittää itselleen uskotella päinvastaista, on irti päästäminen vaikeaa. Kaikessa turhamaisuudessaan päätoimittajan tittelin siirtäminen seuraavalle on jo itsessään kolaus itsetunnolle. Kolaus se on erityisesti siksi, että vuoden aikana on muodostunut ymmärrys jostain yhteisestä kokonaisuudesta, jonka keskiössä on saanut olla. Vuoden olemme saaneet olla mukana luomassa Walposta hieman enemmän oman näköistä kerta kerralta. Tuntuu kuin olisi kasvanut osaksi sekä yhteisöä että itse lehteä.

Vaikka romanttiset komediat ja lehtien ero-oppaat kerta toisensa perään kertovat, kuinka erosta yli pääseminen edellyttää kaiken yhteydenpidon katkaisemista, eksän tavaroiden polttamista ja totaalista elämänmuutosta, on lohdullista tietää, että Walpo on ja pysyy, vaikkei ole ehkä enää kaiken keskiössä. Ehkä me olemme oman elämämme Carrie Bradshaw ja Walpo on meidän Mr Big, kuka tietää. Ainoa millä on merkitystä on se, että Walpoa tehdessä on ollut perkeleen hauskaa. Välillä on puristettu viimeisetkin mehut ja taitettu yön pikkutunneille saakka, koska tauon pitäminen ja lopettaminen vain on niin hankalaa.

Tuleville päätoimittajille toivomme vähintäänkin yhtä antoisaa päätoimittajuutta. Me uskomme, että Walpon merkitys ja asema ainejärjestössämme ainoastaan korostuu vuosi vuodelta. Kuten vuosijuhlapuheessamme julistimme:

“Oman äänenkannattajamme tehtävänä on tuoda kuuluviin kaikkea P-klubilaisten ajatusten, tietojen ja näkemysten moninaisuutta. Walpo on se, joka tuo koko tämän kirjon ihmisiä yksiin kansiin, ja juuri siksi Walpolla on niin keskeinen paikka ainejärjestössämme. Vaikka meitä on täällä joka lähtöön, niin loppujen lopuksi meitä yhdistää hyvin moni, ja aina vähintään yksi asia.”

Kaikille teille rakkaille lukijoille, kollegoille, tutuille ja tuntemattomille, hyvää joulua ja riemukasta vuodenvaihdetta! Muistetaan levätä, sillä takana on rankka vuosi täynnä toinen toistaan suurempia mullistuksia. Kuten eräs VR:n konduktööri hetki sitten soineessa kuulutuksessaan muistutti, menneisyyden ja nykyisyyden välillä on vain tämä hetki, ja se on elämää. Näissä mietteissä on hyvä siirtyä kohti uutta vuotta.

Anni & Olli

Kuvat: Henna Melender

HALUATKO
KIRJOITTA
WALPOON?

...

ONKO
SINULLA
KIINNOSTAVA
JUTTUIDEA?

■

OTA
ROHKEASTI
YHTEYTTÄ!

■

Puheenjohtajan päiväkäsky

Loppuaan lähestyvä pikkujoulukausi havahduttaa väistyvän puheenjohtajan – joko se vuosi todella on loppumassa? Syksy on edennyt pikakelauksella tapahtumasta toiseen niin, etten ole juurikaan ehtinyt pysähtyä pohtimaan kuluneita kuukausia. Uusi hallitus odottaa intoa täynnä pääsevänsä työn touhuun, mutta ennen sitä on kuitenkin allekirjoittaneen aika paketoita P-klubin vuosi 2021.

Katsoessani taakse päin kulunutta syksyä tunnen onnellisuutta ja ylpeyttä. Vallitsevasta tilanteesta huolimatta olemme saaneet nähdä ja tehdä taas enemmän kuin edellisenä vuonna yhteensä. Jos jotain olen näinä kahtena hallitusvuonna oppinut, niin sen, ettei asioita tule ottaa itsestänselvyytenä. Olemme liian usein olettaneet, ja sitten pettyneet. Tämä syksy antoi kuitenkin aivan uudenlaista uskoa tulevaan.

Tänä syksynä olemme päässeet juhlimaan, olemme elvyttäneet ulkosuhteitamme, olemme järjestäneet alumni- ja työelämätoimintaa sekä liikunta- ja kulttuuritoimintaa. Näyttää jo melko lailla perinteisen täydeltä klubin tapahtumakalenterilta. Koulutuspoliittisella sektorilla edunvalvontaa on jatkettu ja palautetta päästään tuttuun tapaan antamaan kuluneen syksyn luentokursseista. Koko syksy kulminoitui pitkään odotettuihin vuosijuhliin. Oli upeaa juhlistaa P-klubin 46-vuotista taivalta Turun VPK-talolla nykyisten ja vanhojen klubilaisten kanssa. Vuosijuhla osoitti, että se yhteisö, jota olen peräänkuuluttanut viimeisen vuoden aikana, todella on täällä.

Haluan käyttää kaikki käsillä olevat tilaisuudet sen korostamiseen, miten ylpeä olen hallituksestamme, ja toisaalta, miten kiitollinen olen jäsenistöstämme. Te olette tehneet paluusta klubiarkeen näin upean. Yli vuosikurssien olemme nähneet innostusta tapahtumissa ja toimintaan osallistumisessa – myös hallituspaikat täyttyivät ennätysnopeudella tänä syksynä. On hienoa huomata, että tämä yhteisö pitää pintansa pandemiasta huolimatta.

Mitä tapahtuu ensi vuonna, on kysymys, johon ei voi tietää vastausta. Tulevan vuoden toimintasuunnitelmassa tehtiin linjauksia, joilla on vaikutusta klubin tulevaisuuteen. Koulutuspoliittiseen toimintaan päivitettiin toimintasuunnitelmassa strategisen jatkuvuuden tavoite, joka on erittäin tärkeä lisä vaikuttamistyöhön. Tulevalle vuodelle pääpainona toimivat myös yhdenvertaisuus ja turvallisuus tapahtumissa. Vaikka käytin suuren osan vuosijuhlapuheestani perinteiden korostamiseen tässä vaikeassa tilanteessa, jossa järjestön jatkuvuus ja muisti ovat koetuksella, on järjestön uudistaminen lähes yhtä tärkeää. Onkin hienoa, että jäsenistömme on rohkeasti lähtenyt ehdottamaan kehityskohteita, sillä ikinä ei tule jämähtää paikalleen.

Kaikkien lempilastenohjelmaa siteeraten: ”Maailma muuttuu, niin minäkin”. Tästä on erittäin hyvä jatkaa eteenpäin. Pitäkää kiinni klubilaisuuden ytimestä, mutta menkää rohkeasti myös eteenpäin.

Suuri kiitos tästä vuodesta, oli kunnia toimia puheenjohtajanne!

- Ella Välimäki

HYVÄÄ JOULUA!

Joulu lähestyy, ja niin on myös hallitusvuosi taputeltu. Syyskokoukset on myös käyty, ja uudet hallitustoimijat odottelevatkin virkoihin astumistaan. Tämäkin vuosi meni taas nopeammin kuin olisi kuvitellut. Viime joulun tuntuu niin tuoreelta muistolta.

Vuosi on nyt lopussa, ja niin ovat Indexin tapahtumatkin tältä vuodelta. Vuoteen on mahtunut yhtä sun toista tapahtumaa, ja varsinkin syksyllä otettiin reippaasti kireää. Loppusyksyn tapahtumista itselle jäi isoimpana mieleen tietenkin vuosijuhlat, jotka ovat valitettavasti vaan kerran vuodessa. Silliksen pomppulinasta krapula paheni ja paikat tulivat kipeiksi. Noin kahden vuoden tauon jälkeen saatiin järjestettyä myös kotibileet, jossa oli jälleen iso osallistujamäärä ja hyvä meininki. Indexin tämän vuoden viimeiset bileet olivat 8.12 järjestetyt pikkujoulubileet, jossa myös kävi reippaasti osallistujia ja lipputuloja tuli ihan mukavasti.

Vuoden suurin anti on kuitenkin ehdottomasti ihmiset, joihin on tutustunut hallitustoiminnan kautta. Haluaisin kiittää etenkin P-klubin fukseja aktiivisesta osallistumisesta Indexin tapahtumiin syksyllä. Jos sinulla, kuten minulla, on vielä dediksiä edessä, niin toivotan tsemppiä ja kaikille yhteisesti hyvää joulun odotusta sekä hyvää uutta vuotta.

*Poikkiteollisin terveisin,
Index-vastaava Elias*

**Turun yliopiston ylioppilaskunta
järjesti edustajistovaalit
27. lokakuuta-3. marraskuuta.
Edustajistoon valittiin 41 edustajaa,
äänestysaktiivisuuden ollessa 32
prosenttia.**

**Walpo tavoitti kolme valituksi
tullutta klubilaista ja selvitti heidän
kantansa polttaviin kysymyksiin.**

Jutun koonnut: Saga Majanlahti

Kysymykset:

1. Kuka olet?
2. Jatka lausetta. Täydellinen yliopisto...
3. Mitä tavoitteita sinulla on tulevalle kaudelle?
4. Miksi kaikkien pitäisi äänestää edarivaaleissa?
5. Terveisiä lukijoille.

1. Ville Lahtinen ja opiskelen kolmatta vuotta valtio-opin kansainvälisiä suhteita. Olin klubin hallituksessa 2020 liikunta- ja kansainvälisyysvastaavana ja vuoden 2021 taloudenhoitajana sekä TAGSissä että Soihdunkantajat ry:ssä. Nyt Ryhmä Soihdunkantajien edaattorina.

2. on inklusiivinen. Taustoista riippumatta jokaisella tulisi olla mahdollisuus osallistua toimintaan. Yhdessä järjestöjen ja ylioppilaskunnan kanssa pitää luoda puitteet opiskelijatoiminnalle missä esimerkiksi ainoat opiskelijatilat eivät ole muutaman varakkaimman järjestön hallussa. Sisällyttävä yliopisto ottaa huomioon opiskelijoiden erilaiset tarpeet ja lähtökohdat niin opetuksessa kuin opiskelijakulttuurissa.

3. Ensimmäisenä vuotena minulle tärkeintä on tustua TYYn toimintaan ja käytäntöihin edustajistossa. Pitkälle pääsee jo ajamalla soihdarien omia vaalitavoitteita opiskelun monimuotoisuudesta, hyvinvoinnista sekä saavutettavasta kampuksesta. Yksi konkreettinen esimerkki olisi WC tilojen saaminen sukupuolineutraaleiksi.

4. Demokratia toimii parhaimmillaan, kun äänestysprosentti on korkeimmillaan ja edustajistossa on totuudenmukaisin edustus. Miksi klubilaisen pitäisi äänestää? Meillä on valtava määrä hyviä ehdokkaita, joita äänestää. Jos me emme äänestä, pyhäkolminaisuus saa porskuttaa yksinään.

5. Menkää, tehkää, juhlikaa, oppikaa. Pitäkää hyvisten puolta. Kyllä te tiedätte.

1. Olen Miro Ilvonen, 4. vuoden valtio-opin opiskelija, opiskelija-aktiivi ja maailmanparantaja. Mun harrastuksiin kuuluvat monenlaiset järjestöhommot, kulttuuri sekä suoratoistopalvelut.

2. ei ole vain tiedettä tekevä laitos, vaan turvallinen ja tiivis yhteisö, jossa jokainen voi kasvaa aikuisuuteen.

3. TYY:n saavutettavuutta pitää parantaa. Tilojen pitää olla esteettömiä ja ylioppilaskunnan pitää huomioida Porissa ja Raumalla sijaitsevat kampukset sekä kansainväliset opiskelijat entistä paremmin. Pidän myös tärkeinä tavoitteina feministiseksi julistautumista sekä päätöksiä ilmastokatastrofin torjumiseen.

4. Ylioppilaskunta on merkittävä opiskelijoiden edunvalvoja ja eläväisen opiskelijakulttuurin mahdollistaja. Ylioppilaskunta on yhtä kuin sen opiskelijat ja siksi jokaisen meistä tulisi käyttää äänioikeutta.

5. Muistakaa myös tulevat aluevaalit tammikuussa 2022! ;) Lisää vaalihaippia instagramissa @miro.ilvonen ;)

1. Olen Selmi Holopainen, poliittisen historian neljännen vuoden opiskelija sekä Vihreän vasemmiston edaattori ja istuva ryhmäpuheenjohtaja. Valmistuin keväällä 2021 kandidiksi, ja nyt teen vaihto-opintoja Ruotsissa.

2. antaa tukea ja ohjausta opintoihin kaikille opiskelijoille. Tällä hetkellä tukea saa vaihtelevasti tiedekunnasta ja vuosikurssista riippuen, ja käytäntöjen tulisi olla yhtä hyvät kaikissa tiedekunnissa.

Täydellisessä yliopistossa myös panostetaan sivistykseen sekä vuorovaikutukselliseen opetukseen.

3. Tavoitteenani on lisätä feministisiä ja antirasistisia sisältöjä TYYn poliittiseen linjapaperiin sekä uuteen strategiaan. Lisäksi haluan olla varmistamassa, että tuleva edustajisto noudattaa uusia turvallistamman tilan periaatteita sekä yhdenvertaisuusohjelmaa ja että niitä jalkautetaan muutenkin ylioppilaskunnan toimintaan.

4. Edustajisto päättää kaikkiin opiskelijoihin vaikuttavista asioista, ja ylioppilaskunta käyttää kaikkien jäsentensä ääntä ja valvoo heidän etujaan. Onkin tärkeää varmistaa, että asioita on ajamassa ne, jotka jakavat samat arvot.

5. Rohkaisen seuraamaan aktiivisesti edustajiston toimintaa niin vaalien alla kuin niiden ulkopuolellakin. Edarin kokouksia voi seurata suorana TYYn YouTube-kanavalta yleensä joka kuun 3. viikon keskiviikkona klo 18.

Stubbin tyyli jakaa rajusti lukijoita: Uskottava pääministeri vai Pelle Hermanni?

UUTiset | POLITIikka

Sanna Marinin boomer-päivitys sai somen kuumaksi – näin poliitikot reagoivat: "Pilkkaa sodan jälkeisiä sukupolvia"

Ville Niinistö arvelee, että pääministerin Instagram-tarina vie huomion oikealta kritiikiltä.

iltalehti.fi 23.10.2021

Seiska sai käsiinsä kohuvideon Sanna Marinista tanssilattialla - uskomaton yksityiskohta näyttää kuinka hänet oikeasti sai kiinni

seiska.fi 08.12.2021

Nyt meni uskottavuus!

Teksti: Elisa Olkonieni ja Pieta Päivänen

Kuvitus: Olli Jokela

Samaa on sanottu niin Alexander Stubbin shortsikohun kuin Sanna Marinin kesäran-tajuhlien yhteydessä. Muutama hassu kohu kaatoi Stubbin poliittisen uran Suomessa ja hän vannookin, että ei aio koskaan enää palata suomalaiseen politiikkaan. Marin on edelleen yksi Suomen suosituimmista poliitikoista, mutta SDP:n kannatus on taas laskussa Ylen tuoreimman puoluekannatusmittauksen mukaan. Mikä sai niin Stubbin kuin Marininkin uskottavuuden horjumaan?

Sanna Marinilla kohuja riittää: Kalevala-korun mainos, Vogue-kansikohu, aamupala- ja laukku-kohu sekä kesärantabileet ja niiden jälkipuinnissa peruuntuneet Veikkaus-rahojen leikkaukset sekä vielä viimeisimpänä boomer-kohu. Suomenmaa-lehdessä psykiatrian erikoislääkäri jopa analysoi Marinin mielenterveyttä ja hänen kykyjään toimia pääministerinä. Marinia käsiteltiin toisaalta lähes kultahansikkain korona-ajan alussa, ja nyt nämä hansikkaat on selvästi riisuttu, sillä kohut ovat merkittävästi lisääntyneet viimeisen puolen vuoden aikana. Voisikin sanoa, että nyt on palattu normaaliin tapaan uutisoida valtion päämiehestä, sillä poliitikojen käsittely mediassa on aina ollut hyvin tyyliä.

Erityisesti Marinin somen käyttö on puhututtanut tänä syksynä. Liian trendikäs ja rento someper-soona on eronnut liikaa edellisten pääministerien käyttäytymisestä ja siksi kiinnittänyt median huomion. Marin on itse sanonut, että hänen some-päivityksiään ei käydä ennakkoon läpi avustajakunnan kanssa, sillä heillä ei yksinkertaisesti olisi aikaa analysoida kaikkea. Marin kokeekin, että hänen päivityksiään ylianalysoidaan ja ylitulkitaan, vaikka ne eivät ole osa mitään sen suurempaa suunnitelmaa. Tällä hetkellä tosin tuntuu siltä, että Marin on palannut somessa takaisin poliittisten postausten pariin ja kysymys kuuluukin, onko tämä yritys lopettaa median aiheuttama ylianalysointi vai johtuivatko rennommat kuvat vain pääministerin kesälomasta.

Toisaalta voi pohtia, lietsooko Marin käyttäytymisellään tarkoituksella mediaa. Boomer-kohu on tästä hyvä esimerkki, sillä media oli juuri siirtymässä pois Marinin kesäran-tajuhlista, kun hän postasi Instagramiin jo kuuluisaksi tulleen boomer-päivityksen. Näin Marin palautti median huomion itseensä ja aloitti jälleen uuden kohun. Marin onkin sanonut haluavansa ravistella pääministeri-instituutiota. Hän uskoo, että pääministerin tulisi saada tuoda esille myös oma persoonansa ja julkaista rentoja

kuvia vapaa-ajalta korostaen näin pääministerin inhimillisyyttä. Toisin sanoen Marin haluaa elää ikäisensä lailla. Mutta mitä enemmän Marin on tuonut esille omaa persoonansa somessa, sitä enemmän media on hänen käyttäytymistään kommentoinut. Erityisesti kesärannassa vietetyt useat juhlat ovat tuntuneet rappeutaneen pääministerin uskottavuutta ja tällä hetkellä puhutaankin siitä, voisiko Marinille käydä niin kuin Alexander Stubbille. Alexander Stubbin kohdalla kohut kävivät kohtalokkaiksi. Vuonna 2014 mediassa nousi kohu sekä Stubbin shortsien käytöstä kesällä että tikkataulun kohteena olosta Duudsonit Activity Parkissa. Kansan mielipide jakautui näiden kohujen seurauksena, ja monet arvostelivatkin silloisen pääministeri Stubbin toimintaa. MTV- uutisten Facebook-sivuilla vuonna 2014 heräsi keskustelu kohuista: ”Tyypillinen märkäkorva joka ei ymmärrä politiikasta mitään. Poika leikkii leikkikentällä kun pitäis suomen taloutta parantaa”, ”Tämä synkkä ja hymytön kansa tarvitsee synkkiä ja masentavia poliitikkoja”, ja ”Ottaisi mallia Sipilästä tänään telkkarissa. Sipilä vanha viisaritaulu kourassa oli sen verran vakuuttava näky, että siinä jää tviittailut ja muut nykyajan hömpötykset kakkoseksi.” Mielenkiintoista on myös huomata, kuinka Stubb on ollut tuolloin edellä aikaansa, sillä hän on käyttänyt Twitteriä politiikan välineenä jo ennen kuin Donald Trump teki siitä normin.

Etenkin tikkataulukohu aiheutti paljon keskustelua siitä, mikä on pääministerille sopivaa käytöstä ja mikä ei. Vaikuttaisi siltä, että suomalaisilla on hyvin selkeä kuva siitä, minkälaista käytöstä pääministeriltä tulee odottaa. Marin ja Stubb ovat kumpikin tuoneet omaa persoonansa esiin etenkin sosiaalisessa mediasa. Voiko olla mahdollista, että suomalaiset eivät pidä siitä, että pääministerit näyttävät selkeästi oman persoonansa ja vapaa-aikansa, eivätkä olekaan ammattimaisia poliitikkoja ympäri vuorokauden? Stubb on itse sanonut, että ei aio palata Suomen politiikkaan. Onko Suomen poliittisessa kulttuurissa vikaa, jos se karkottaa

lahjakkaita poliitikkoja pois vai onko Stubb vain yksittäistapaus? Stubb oli omana aikanaan harvinaisen hyvin ja kansainvälisesti koulutautunut poliitikko ja todennäköisesti hänen oikea paikkansa onkin juuri kansainvälisissä toimissa edistämässä Suomen etuja eikä taistelemassa prosenttiyksiköistä eduskunnassa.

Toisaalta jos vertaamme Marinin ja Stubbin pääministeriuran kohuja esimerkiksi Juha Sipilän kohuihin, joita olivat Yle-kohu sekä Terrafamen korruptioepäilyyn liittynyt kohu, ovat ne aika erilaisia. Siinä missä Marina ja Stubbia on mediassa ryöpytetty esimerkiksi pukeutumisvalinnoista, Sipilän kaksi suurinta kohua olivat hieman eri mittaluokassa. Terrafamen kohdalla oli aiheellista tehdä esteellisyytustutkimus, sillä voihan sitä pitää hieman epäilyttävänä, että pääministerin lasten yritys saa tilauksen hallituksen tukemalta Terrafamen kaivokselta. Myös tästä seurannutta Yle-kohua voisi pitää vähintäänkin kummallisena. Sipilän kohuissa tuntui toisaalta olevan hieman enemmän perää ja syytä uskottavuuden menettämiseen kuin shortsien pitämisessä kesähelteillä Jyväskylän asuntomessuilla.

Medialla ja suomalaisilla vaikuttaa olevan selvä näkemys siitä, minkälainen pääministerin kuuluisi olla. Haluavatko suomalaiset pääministerikseen Sipilän kaltaisen ihmisen, joka on vain ammattimainen poliitikko, eikä anna persoonansa näkyä vai nuoren trendikkään poliitikon, joka uskaltaa olla oma itsensä vapaa-ajallaan? Julkkikset jakavat somessa omaa arkeansa hyvin avoimesti, ja samoin tekevät monet tavalliset ihmisetkin. Miksi poliitikon ei sitten olisi soveliasta jakaa omaa elämäänsä vapaasti ja käyttää sosiaalista mediaa rennosti? Voisi todeta, että suomalaisten kuva poliitikoista ei selvästi tunnu muuttuvan ajan mukana, vaikka Marin ja Stubb sitä enemmän tai vähemmän omalla toiminnallaan ovat yrittäneet. Ehkä suomalaisessa politiikassa pärjätäkseen pitää olla vähintään jossain määrin juntti.

PIZZAA, PASTAA JA POLITIIKKA PAVIASSA

Teksti ja kuvat: Roosa Nissilä

”Actually, Pavia was not the first choice for my exchange.” Tämän lauseen olen kuullut varmaan jokaisen vaihtokaverini suusta, mukaan lukien omasani. Lause on kuitenkin jokaisessa tapauksessa jatkunut toteamukseen: ”mutta en voisi olla onnellisempi siitä, että päädyin tänne”. Miksi siis tämä tuntematon, pieni ja idyllinen kaupunki Pohjois-Italiassa ei ole kenenkään ensimmäinen vaihtoehto, jos se kerran on täydellinen paikka suorittaa opiskelijavaihto? En edes itse osaa tähän vastata, vaikka tätä kirjoittaessani istunkin paikallisessa kahvilassa neljän ystäväni kanssa, miettien, että hitto mä oon onnellinen, et päädyin just tänne.

Ehkä Pavia on yksi niistä asioista maailmassa, joka ihmisen tulee itse kokea osataksaan arvostaa sitä. Toisin kuin tänne muuttaessani, 4,5 vuotta sitten pakatessani omaisuuttani Turkuun, tiesin tulevani rakastamaan kaupunkia. Ja juuri niin siinä kävi. Ehkä kuitenkin se fakta, ettei minulla ollut mitään odotuksia Paviasta, jos hyvää pastaa ja pizzaa ei laskea, on ollut avain onneen.

Asiat, jotka tiesin Paviasta ennen saapumistani tänne: junalla pääsee puolessa tunnissa Milanoon, kaupungin yliopisto on yksi Euroopan vanhimmissa, asukkaita on 100k vähemmän kuin Turussa sekä

siellä on joku vanha silta, joka pomppaa esille aina, kun googlaa kaupungin. Nyt 2,5 kk saapumisestani, tietoni kaupungista ovat lisääntyneet oikeastaan vain sillä, että ketään ei kiinnosta kyseinen silta, mutta Pavialla on paljon muuta tarjottavaa. Lisäksi nyt osaan kertoa parhaat paikat opiskella, syödä pizzaa, nauttia aperitiiveja ja juoda halpaa viiniä. Sanoisin siis tietäväni kaiken tarvittavan.

Puhutaan hetki opiskelusta Italiassa. Kaikki valitsemani kurssit ovat englanninkielisestä World Politics and International Relations – maisteriohjelmasta. Olematon italiankielentaitoni ei siis ole yliopistolla

ongelma. Jos halutaan verrata kurssien sisältöä täällä versus Turussa, isoin ero on ehdottomasti luentojen keskusteleva luonne. Ja okei, ihan pelkästään sekin, että kaikki kurssit suoritetaan luentoina. Myös jokaisella kurssilla opiskelijat pitävät vähintään yhden puheen/esitelmän. En ole esitelmien suurin fani, mutta ne tuovat ainaisten luentojen rinnalle mukavaa vaihtelua. Joskus on myös hyvä repiä itsensä mukavuusalueen ulkopuolelle. Kaikki suorittamani kurssit ovat 6 op arvoisia, ja kurssin loppuarvosana koostuu kolmesta asiasta: 1) aktiivinen osallistuminen luennoilla, 2) essee sekä 3) (suullinen) tentti kurssin lopussa. Vaikka en olekaan (millään tasolla) perfektionisti, on mielestäni vaihdossa opiskelussa erityisen mukavaa se, että ei tarvitse stressata arvosanoista. Ei sillä, että muutenkaan stressaisin, mutta ehkä tiedätte mitä tarkoitan.

Koska kaikki luentoni ovat englanniksi, on suuri osa kurssien opiskelijoista muita kuin italialaisia. Oikeastaan ketään sosiaaliseen piiriini kuuluvista ei ole italialaisia, mutta tämä taitaa olla todellisuus monelle vaihtarille, oli sitten vaihdossa missä tahansa. Tutustuminen paikallisiin on kyllä helppoa, jos vain haluaa näin tapahtuvan. Mielestäni on kuitenkin rikkaus, että on saanut tutustua ihmisiin niin monesta eri kulttuurista ja se taitaa olla yksi koko vaihdon ydinideoista. Toki myös täällä, kuten käsitteäkseni melkein jokaisessa Euroopan maassa (paitsi Saksassa), saksalaiset vaihtarit ovat hyvin isosti edustettuna. Ilokseni olen kuitenkin saanut todeta, että se on kaikkea muuta kuin huono asia.

Asuntoni jaan kuitenkin norjalaisen kanssa. Meillä on koti yhdessä Pavian monesta collegiosta. Suurimassa osassa collegioista jokaisella on oma huone, jossa on kylpyhuone, mutta keittiö jaetaan noin 15 muun kanssa. Minulla taas on oma huone, mutta jaan olohuoneen, keittiön ja kylpyhuoneen kämppikseni kanssa. Järjestely on minulle kotoisa, sillä asun aivan samalla tavalla myös Turussa. Iso suositus siis kämppiselämälle. Asumiskustannuksetkin pysyvät näin kurissa, itse maksan vuokraa 393 e/kk.

Parasta Paviassa (ja vaihdossa ylipäätään) ovat muut samassa tilanteessa olevat ihmiset. Aina löytyy joku, joka haluaa tehdä juuri niitä juttuja kuin sinäkin. Täällä vaihtareita ja muita kv-opiskelijoita yhdistää ESN-Pavia, joka piti meille tervetuliaisviikon, sekä järjestää tapahtumia viikoittain – aivan kuten P-klubi sen jäsenille. Omanlaisteni ihmisten löytämisen näistä tapahtumista oli helppoa. Yhtään muuta suomalaista vaihtaria ei ole täällä tullut vastaan, mutta kotoista tunnelmaa ylläpitää yhden norjalai-

sen kaverini kangaskassi, jossa lukee isolla Åbo Akademi, sillä hän teki kandivaihtonsa Turussa. Yhdessä ikävöimme Hesens paprikamajoneesia.

Kuten muissakin Keski-Euroopan maissa, myös Italiassa matkustaminen muihin kaupunkeihin on yleisintä ja nopeinta junalla. Lentämiseen tottuneena suomalaisena oli uusi kokemus mennä junalla toiseen maahan, kun kävin tapaamassa Sveitsissä asuvaa ystävääni reilu kuukausi sitten. Se oli kuitenkin hyvin helppoa ja vaivatonta. Hyvin joustavaan aikatauluun ja hieman tavallista pidempään pintaan kuitenkin kannattaa varautua aina italialaista julkista liikennettä käyttäessä. Kaupunkilomat eri Italian kaupungeissa ovat siis tulleet tutuiksi ja suunnitelmissa on jatkaa samaa rataa.

Jos suunnitelmani menevät niin kuin haluaisin niiden menevän, vietän uuden vuoden Suomessa Levillä ja tammikuun alkupuolella palaan takaisin Italiaan reiluksi kuukaudeksi. Täällä syyslukukausi päättyy vasta 15. helmikuuta ja kaikki tentit tehdään vasta joulun jälkeen. Olen tähän asti ollut olosuhteisiin nähden onnekas, sillä pandemia ei ole vaikeuttanut vaihtoani oikeastaan lainkaan. Kuitenkin kirjoittaessani tätä, on viime päivinä ollut otsikoissa taaaas uusi viruksen variantti sekä yleisesti Euroopan pahentunut epidemiatilanne. Pidän siis kaikki sormet ja varpaat ristissä, että pääsen nauttimaan viikoittaisista pizzoista (kyllä, olen syönyt täällä pizzaa joka viikko) vielä vaihdon loppuuni saakka.

Karpilla on asiaa

Teksti: Ville Karppi

Intersektionaalinen feministi on kerettiläinen, jos kutsuu itseään liberalistiksi – itse olen puritaaninen liberaalifeministi, enkä kollektivisti.

Intersektionaalisuudella tarkoitetaan sitä, miten ihmisen asemaan yhteiskunnassa vaikuttavat erilaisiin viiteryhmiin kuuluminen ja näiden erot, kuten sukupuoli, yhteiskuntaluokka, ikä, alkuperä ja seksuaalinen suuntautuminen. Nämä viiteryhmät ovat usein risteäviä ja toisensa leikkaavia. Feminismissä sen sijaan tarkoitetaan yhteiskunnallista analyysi- ja ajattelutapaa, jossa huomio kiinnitetään sukupuolittuneisiin valtasuhteisiin sekä niiden vaikutuksiin yhteiskunnassa ja ihmisten elämässä. Pyrkimyksenä on sukupuoleen perustuvien syrjivien ja rajoittavien rakenteiden sekä normien purkaminen. Näin ollen intersektionaalinen feminismi pyrkii tarkastelemaan ihmisen asemaan vaikuttavia lukuisia risteäviä ja leikkaavia jakolinjoja, näiden merkitystä vallankäytön välineenä, sekä pyrkii poistamaan kyseisten vaikuttavien seikkojen syrjivät ja rajoittavat rakenteet ja normit.

Näin ollen intersektionaalinen feminismi edustaa lopputulosten tasa-arvoa, jossa pyritään erilaisten jakolinjojen merkitysten ja vaikutuksen poistamisen kautta saavuttamaan tilanne, jossa kaikilla yksilöllä on yhtäläinen arvo. Intersektionaalinen feminismi liittyy siis läheisesti yhteen teoreettisen viitekehyksen osalta myös marxismiin ja vasemistolaisuuteen, jossa huomio kiinnitetään yhteiskunnassa vallitseviin rakenteisiin ja niiden aiheuttamiin ristiriitatilanteisiin. Erona voidaan kuitenkin mainita, että siinä missä marxismi edustaa teoriana emergenttiä materialismia, intersektionaalinen feminismi edustaa reduktionismia, koska siinä yksilö palautetaan ja nähdään ainoastaan edustamiensa viiteryhmien kautta. Näin ollen intersektionaalisen feminismin voi nähdä edustavan käytännössä samaa Edmund Bruken edustamaan konservatismia, jossa ihminen ei koskaan ole yksilö, vaan hän edu-

staa aina jotain tiettyä viiteryhmää. Relevantit kaksi kysymystä kuuluvatkin, voisiko ihmisen nähdä viiteryhmien sijasta yksilönä sekä voisiko tasa-arvoa ajaa jonkin muun kuin intersektionaalisen feminismin kautta.

Liberalismi tarkoittaa yksinkertaisimmillaan vapautta, mutta liberalismiin tarkempi määrittely on hankalaa, koska vapaus on terminä hyvin laaja. Liberalismi olisikin helpoiten määriteltävissä sen vastakohtien kautta. (Näitä ovat valtion suhteen totalitarismi ja autoritarismi, yksilön suhteen kommunitarismi ja kollektivismi, identiteetin suhteen konservatismi ja intersektionaalisuus, talouden suhteen komentotalous ja sosialismi, arvojen suhteen arvokonservatiivisuus, oppirakenteen suhteen fundamentalismi ja dogmatismi, sekä kansallisuuden ja kansainvälisyyden suhteen nationalismi.) Liberalismin ytimeen yhdistetään usein individualismi, joka tarkoittaa jakamattomuutta ja yksilöä; yksilökeskeisyyttä. Näin ollen siinä missä brukelainen konservatismi tai intersektionaalinen feminismi ei sinänsä erota olemassa olevan ryhmiensä edustajiksi redusoitavaa yksilöä, liberalismi näkee ihmisen aina vain yksilönä. Liberalistinen näkemys edustaa emergenttiä, tai vaihtoehtoisesti holistista, näkemystä, jossa lopputulos, eli yksilö, on enemmän kuin osiensa, eli viiteryhmiensä, summa. Liberalismin liitetään yleisesti käsitys lähtökohtien tasa-arvosta, jossa yksilöille on taattava yhtäläiset lähtökohdat, ei niinkään lopputuloksia. Näin ollen liberalismi eroaa tämän tasa-arvonäkemyksensä lisäksi poliittisavaruudelliselle kuvaajalle asemoitumisensa suhteen merkittävästi intersektionaalista feminismistä, koska liberalismi on oikeistolaista. Intersektionaalinen feminismi ja liberalismi voidaan kummatkin määrittää poliittisesti myös toisella tavalla, eli mitä

kautta muutos tapahtuu. Intersektionaalinen feminismi uskoo muun vasemmistolaisen ideologian tavoin muutoksen tapahtuvan valtion johdolla rakenteita ja instituutioita muuttamalla. Liberalismi sen sijaan uskoo muun oikeistolaisen ideologian tavoin muutoksen tapahtuvan yksilöiden johdolla.

Intersektionaalisen feminismin tavoitteleman lopputulosten tasa-arvon saavuttamiseksi on usein ratkaisuksi tarjottu nykyisten piilossa olevien institutionaalisten syrjivien, eli diskriminoivien, valtarakenteiden kääntämistä pääläelleen. Tämä tarkoittaa niin kutsuttua positiivista syrjintää; diskriminaatiota; erityiskohtelua. Syrjintä on kuitenkin aina syrjintää, koska siinä ihmistä ei kohdella yksilönä, vaan ryhmänsä edustajana. Se mikä on jonkin yksilön kannalta positiivista syrjintää, on toisen yksilön kannalta negatiivista syrjintää. On sinänsä irrelevanttia mihin ryhmään yksilö kuuluu ja korostaa ryhmän merkitystä, jos tarkoituksena on poistaa ryhmän relevanttius.

Intersektionaalinen feminismi on siis sisäisesti ristiriitainen teoria sen suhteen, koska se yhtäältä vähättelee sellaisia seikkoja, joita se pitää toissijaisina, koska ne ovat profiloinnin ja sorsion välineitä, sekä toisaalta korostaa näitä samoja seikkoja ja antaa niille arvon, jotta niistä tulisi normatiivisesti hyväksyttäviä.

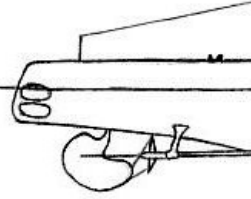
Intersektionaalille feminismille on olemassa vaihtoehto – liberaalifeminismi. Siinä pyritään takaamaan samat lähtökohtien tasa-arvot kaikille, koska kaikki ihmiset nähdään perustavalla tavalla yhdenvertaisina yksilöinä yhteiskunnassa. On irvokasta, että julkisessa keskustelussa yksilöiden redusoiminen viiteryhmänsä edustajaksi on toisaalta hyväksyttävää, toisaalta tuomittavaa. Kysymys kuuluukin, pyrimmekö näkemään yksittäiset ihmiset viiteryhmiensä edustajina vai yksilöinä.

Proffan
KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20540 Turku

Kekkosen viisaus; ”Parempi että virkamiehet on kännissä eivätkä tee mitään kuin että ovat selvinpään ja tekevät tyhmyyksiä”

Joten valtio-oppineetkin voivat luennon jälkeen painua sinne mihin aurinko ei paista - Proffan Kellari!

Tyynen pinnan alla

Teksti: Mikko Koho

Aasiassa on käynnissä asevarustelukilpa, mutta vedenalainen sotateknologia on kuumassa asemassa ympäri planeettaa. Kuluneen noin vuoden aikana muun muassa Japani ja Etelä-Korea ovat ilmoittaneet joko olemassa olevan lentotukialuskaluston muuttamisesta mahdollistamaan kiinteäsiipisten koneiden toiminta tai oman lentotukialuksen hankkimisesta. Lisäksi Singapore ja Australia ovat WarOnTheRocks -julkaisun mukaan kiinnostuneita varsinaisten lentotukialusten hankkimisesta ja liittymisestä klubiin, johon alueella kuuluvat jo Intia, Iso-Britannia, Kiina, Yhdysvallat ja Thaimaa, jonka lentotukialus on tosin maailman pienin ja suorituskyvyltään heikoin. Todellinen kilpailu käydäänkin tällä hetkellä pinnan alla ja suuri osa maailman uusista sukellusveneistä toimii ja tulee toimimaan Aasiassa Intian valtamerällä, Itä-Kiinanmerellä ja Tyynellämerellä.

Miksi sukellusveneet?

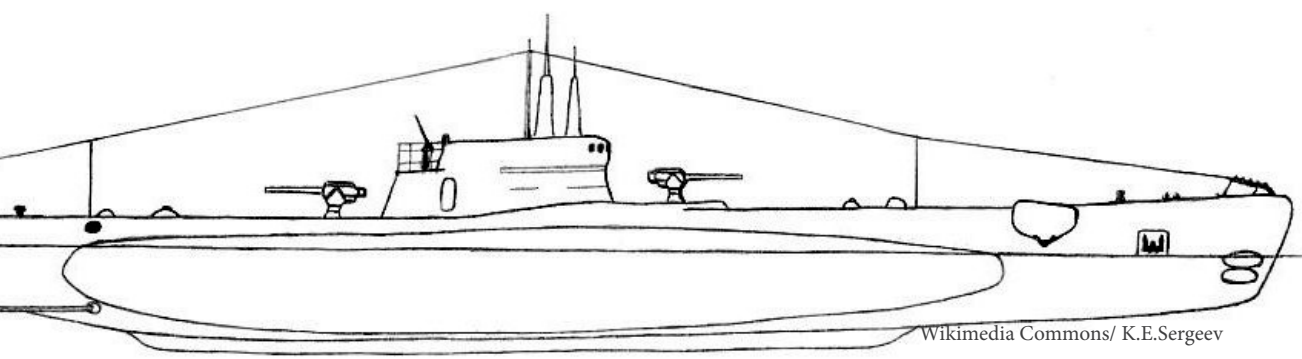
Lentotukialusten hinta on nykyään varsin korkea: esimerkiksi Iso-Britannia maksoi uusista Queen Elizabeth -luokan aluksistaan noin yhdeksän miljardia euroa eikä summa sisällä lentokoneita, käyttökuluja tai muuta huoltoa. Lentotukialusten hankinta- ja käyttöhintaa on toki suurempien maiden maksettavissa, mutta todelliset ongelmat ovatkin määrät ja menetyksen hinta: jotta valtiolla on 24/7/365 operatiivinen valmius käyttää lentotukialuksia, tarvitaan niitä arviolta 2-4, sillä kerrallaan yleensä yksi on huollettavana, yksi harjoittelemassa ja yksi mahdollisesti käytettävissä operaatioihin. Lisäksi lentotukialukset tarvitsevat suojakseen yhden sukellusveneen ja useamman muun sota-aluksen sekä huoltolaivan tai pari. Ranskalaisten ongelma yhden lentotukialuksen kanssa onkin ollut, että *Charles De Gaulle* on jatkuvasti huollossa ja suorituskyky ei ole käytettävissä.

Toinen ongelma, menetyksen hinta, ei ole rauhan aikana merkittävä mutta mahdollisen *peer-to-peer* sodan tapauksessa se nostaa käyttämisen kynnyksen tavattoman korkealle. Jos lentotukialus menetetään,

siirtyy sen mukana vetiseen hautaan jopa tuhansia ihmisiä, kymmeniä lentokoneita ja syntyy valtava kolo suorituskykyihin, kotirintaman moraalista puhumattakaan. Tämä varsinkin kun otetaan huomioon, että teoriassa jo yhdellä muutaman satatuhatta euroa maksavalla pintatorjuntaohjuksella tai merimiinalla voi poistaa kokonaisen lentotukialuksen pelistä. Siksi sukellusveneet ovat alkaneet kiinnostaa yhä enemmän paitsi maita, joita ei ole varaa lentotukialuksiin, mutta myös niitä joilla lentotukialuksia jo on. Sukellusvene on niin sanottu A2/AD eli *Anti-Access and Area Denial* -suorituskyky, mikä tarkoittaa että sukellusvene pystyy kiistämään merialueen hallinnan jopa lentotukialusosastolta, ainakin siihen asti, että vihollissukellusvene on upotettu. Ison-Britannian uusimmat Astute-luokan ydinsukellusveneet maksavat karvan vajaat 2 miljardia euroa per kippo ja ei-ydinkäyttöisten veneiden tuliterin kärki yleensä noin viidesosan tai neljäsosan siitä. Aika halpaa verrattuna lentotukialuksiin, varsinkin jos otetaan huomioon, että sodassa hyvin piiloutuva sukellusvene on huomattavasti lentotukialusta vaikeampi löytää (ja siten upottaa) ja samaan rahaan saa useamman, jolloin yhden menettäminen ei ole maailmanloppu.

AUKUS, ydinreaktorit ja tähtitieteellinen hintalappu

Kuten useimmat varmaan tietävätkin, teki Australia kesällä päätöksen hylätä yhteistyö Ranskan kanssa ja siirtyä valmistelemaan ydinkäyttöisten (huom, ei siis ydinaseistettujen) sukellusvenneiden hankintaa yhdessä Yhdysvaltojen ja Ison-Britannian kanssa. Pohjimmiltaan päätös johtui toisaalta siitä, että ranskalaisilla oli vaikeuksia toimittaa toimivaa konseptia ja siitä, että ydinsukellusvene toimii Tyynenmeren pitkällä välimatkoilla huomattavasti paremmin. Tämä edustaa hyvin käynnissä olevaa megatrendiä: alueella erityisesti Intia ja Kiina ovat myös keskittämässä voimiaan nimenomaan ydinkäyttöisten veneiden rakentamiseen, vaikka Kiina toki rakentaa paljon myös perinteisillä voimanlähteillä varustettuja veneitä erityisesti

Wikimedia Commons/ K.E.Sergeev

rannikkotoimintaan. Mielenkiintoista on, että sen toisen ison lätäkön rannalla Brasilia on rakentamassa ydinkäyttöisiä sukellusveneitä omalla reaktorillaan, mutta muuten Ranskan tuella ja ranskalaiseen sukellusveneeseen pohjaten. Tarjottiinkohan tätä vaihtoehtoa Australialle missään vaiheessa?

Australian (ja muiden ydinsukellusveneaspiranttien) valitsemasta linjasta tekee kuitenkin kiinnostavan ja aavistuksen problemaattisen se, että ydinsukellusveneiden hintalappu ei koostu pelkästään telakalta tulevasta avaimet käteen -hinnasta. Todellinen hinta on ydinvoimainfrastruktuuri, jota Australialla ei ole, ja jota se tarvitsee, jos se aikoo tulevia veneitään itsenäisesti ja turvallisesti käyttää. Australialla ei esimerkiksi ole ensimmäistäkään ydinvoimalaa, joten käytännössä koko infra pitää rakentaa tyhjästä. Hinta lienee korkea, mutta niin on myöskin työllistävä vaikutus! Asiantuntijoiden analyyseissa on väläytely vaihtoehtoja, joissa tulevat AUKUS-veneet varustetaan brittiläisellä tai jenkkiläisellä reaktorilla, joita sitten huolletaan reaktorin kotimaassa, mutta tämä vähentää sukellusveneiden käyttöaikoja ja omavaraisuutta reilusti, jolloin ydinreaktorin tuoma hyöty osittain katoaa. Yksi potentiaalinen maa ydinsukellusvenekerhoon on Japani, joka on toistaiseksi keskittänyt voimansa perinteisiin sukellusveneisiin pääasiassa poliittisista syistä. Rahaa, osaamista ja tarvettakin ydinkäyttöisille sukellusveneille kyllä olisi. Japanilla on kuitenkin yksi maailman suurimmista ja suorituskykyisimmistä sukellusveneläivastoista, joka ei juuri kalpene naapurimaa Kiinalle.

Mitä seuraavaksi?

Sukellusveneistä, varsinkin länsimaisista, on tullut käytännössä jo niin hiljaisia, että rungon ulkopuolella niiden käyntiääni on hiljaisempi kuin valtameren taustakohina. Käytännössä tämä tarkoittaa, että perinteinen tapa, jolla sukellusveneet etsivät toisiaan (eli passiivinen, kuunteleva sonar) alkaa menettää merkitystään, koska sukellusvene ei olekaan meren voimakkain ääni, jonka sonar voisi erottaa. Tästä syystä painopiste on ainakin osittain siirtymässä

takaisin aktiiviseen sonariin, joka oli valtavirtaa erityisesti toisen maailmansodan aikaan. Knoppitietona sanottakoon, että sonarin ääni ei ole elokuvista tuttu ”ping” vaan yleensä enemmänkin kirkumista ja pillin vihellystä muistuttava korkea aavemainen ääni, jotka ainakin jossain päin maailmaa kutsutaan suden huudoksi. ”Modern sonar” haku Youtubessa antaa varsin antoisia ääninäytteitä sonareista, jotka nostavat jokaisen sukellusvenemiehen karvat pystyyn. Suosittelen Jive Turkey -kanavan analyysivideoita sonareista, sillä Jive Turkey itse on ehta sukellusvenemies, joka todellakin tietää mistä puhuu.

Aktiivisen sonarin uusi esiinmarssi aiheuttaa uusia vaatimuksia sukellusveneille ja erityisesti niiden muodolle. Perinteisesti veneet ovat pyöreitä, koska se on nopeuden ja painerungon kannalta optimaalinen muoto. Aktiivista sonaria voidaan kuitenkin hämätä tekemällä veneen ulkorungosta kulmikas, kuten häivehävittäjissä. Tätä suunnittelufilosofiaa on nähtävissä esimerkiksi brittien Astute-luokan keulassa, saksalais-italialaisessa 212/Todaro-luokassa ja Kiinan tyyppi 039C-luokan veneessä. Kulmikas muotoilu tekee veneen hydrodynaamisesta profiilista isomman, eli hitaamman, mutta varsinkin ydinkäyttöisissä veneissä tämä ei olennaisesti haittaa, sillä ydinreaktorista voi helpohkosti ottaa isompia tehoja irti ilman, että nopeus kärsii. Astute-luokkaa on muuten veikkailtu Australian AUKUS-veneiden pohjaksi, sillä se on halvempi kuin yhdysvaltalaiset Virginia-luokan veneet ja tarvitsee pienemmän miehistön, joten myös sen käyttäminen olisi edullisempaa, mutta kaikki on toki arvailua tässä kohtaa.

Toinen tuleva kehitys on UUV eli Unmanned Underwater Vehicles, joka saattaa hyvinkin nivoutua yhteen aktiivisten sonarien kanssa. UUV on siis käytännössä vedenalainen drooni. Aseistettuja malleja tai sellaisten suunnitelmia on jo, mutta yksi melko todennäköinen kehityskulku on, että aktiivisen sonarin käyttövastuu siirretään drooniin, sillä voimakkaiden äänien lähettäminen paljastaa aina lähettäjän, jolloin vihollisen vastatoimet kohdistuvat drooniin eivätkä sen emosukellusve-

neeseen. Varsinkin Kiina ja Yhdysvallat ovat panostaneet UUV:eiden kehittämiseen, mutta myös muut perinteiset sukellusvenemaat seuraavat perässä.

Astute-luokan sukellusvene HMS Artful.
Huomaa kulmikas keula! UK MOD

Kolmas tulevaisuuden kehityskulku on niin sanotut VLS-putket eli Vertical Launch System-putket, joista voidaan ampua erilaisia ohjuksia. Ensimmäinen tätä kykyä edustanut veneluokka oli Neuvostoliiton Oscar-luokka, joka tuli käyttöön jo 1970-luvun loppupuoliskolla, mutta ne erikoistuiivat suurten, lentotukialusten tuhoamiseen tarkoitettujen ohjusten ampumiseen. Nykyiset projektit (ja modernisoitu Oscar-luokka) ovat yleensä varustettu putkilla, joista voidaan ampua tavanomaisia risteilyohjuksia ja pintatorjuntaohjuksia myös sukelluksista. Syy tähän on selvä: perinteisen torpedon kantama on noin 10-30 kilometriä ja niillä ei voi vaikuttaa maalle. Ohjukset lisäävät sukellusveneiden vaikutusalueen satoihin, jopa tuhansiin kilometreihin. VLS-putkia on viime aikoina ilmestynyt varsinkin Kiinan, Yhdysvaltojen ja Venäjän veneisiin, mutta myös Etelä-Korean uusimmat veneet käyttävät niitä ja Ruotsin uudesta A26-sarjan veneestä on kehitetty versio, johon VLS-putkia voi asentaa. Huomattavaa on, että kuitenkin miltei kaikki sukellusveneet voivat ainakin pienin modifikaation ampua ohjuksia torpedoputkien kautta erityisissä laukaisukanistereissa, mutta aseiden kokonaismäärä ja laukaisunopeus jää silloin melko pieneksi. Ensimmäiset hypersooniset ohjukset ovat jo ainakin Venäjällä ja pian melko varmasti myös Kiinassa sukellusveneiden VLS-putkissa.

Entäs sitten poliittisesti?

Sukellusveneet ovat houkutteleva vaihtoehto, sillä ne eivät vaikuta yhtä selvästi hyökkäys- ja voimaprojektioaseilta kuin lentotukialukset, mutta niillä saadaan omien asevoimien kykyjä moninkertaistettua huomattavasti. Ne ovat myös oivia alustoja eriko-

isjoukkojen kuljettamiseen salassa kohdealueelle ja vähän yllättävästi varsinkin Italia on ollut edelläkävijä tässä aiheessa. Tiedustelu tulee aina olemaan merkittävä osa sukellusveneiden kykyjä ja varsinkin Venäjä käyttää myös paljon niin sanottu AGS eli ”syvänmeren ydinkäyttöinen asema” sukellusveneitä merenpohjasodankäyntiin, eli käytännössä omien tieto- ja sonarverkkojen rakentamiseen ja vastustajien vastaavien verkkojen tiedusteluun ja sabotointiin. Myös Yhdysvalloilla on samaa osaamista ja historiaa saman tyyppisten sukellusveneiden käyttämisestä, mutta missään muualla kuin Venäjällä panostukset eivät ole olleet yhtä isoja. Merenpohjasodankäynti onkin pitkälti nähtävissä eräänlaisena sotilaallis-poliittisena asemien vahvistamisena, sillä siitä saa hyötyä reilusti jo rauhan aikana. Venäjä on myös kehittänyt uuden ydinkäyttöisen pitkän matkan strategisen torpedon, Poseidonin, jollaista ei ole käytössä missään muualla. Poseidon on tosin niin iso, että sitä ei voi tavallisesta sukellusveneestä laukaista.

Tyypin 212-sukellusvene. Huomaa aavistuksen kulmikas ylärunko: iso osa aktiivisista sonareista on pinnalla/lähellä pintaa olevia lentokoneista pudotettuja sonopiojuja, joten sukellusveneeseen yläosan häiveominaisuudet ovat kriittisiä.
Wikimedia Commons/ Stahlkocher

Onkin nähtävissä, että varsinkin Venäjä luopuu osittain pinnan päällä tapahtuvasta kilpailusta ja satsaa täysillä vedenalaiseen maailmaan. Maan ainoa lentotukialus, *Admiral Kuznetsov*, on surullisessa kunnossa ja seuraajan rakentamista on toistuvasti lykätty. Siispä tyynen pinnan alla kuohuu jatkossakin, kun merimahdit käyvät teknologista kamppailuaan maailman merissä. Kirjoituksessa on käytetty lähteenä erityisesti CovertShores.com ja WarOnTheRocks.com -sivustojen artikkeleita, joihin kannattaa sukeltaa, jos aihe kiinnostaa.

Kirjoittaja näki Punaisen Lokakuun metsästys-elokuvan liian nuorena ja altistus sukellusveneille johti läpi elämän jatkuneeseen kiinnostukseen ja harrastuneisuuteen. Run silent, run deep.

Ydinreaktori:

ydinreaktori on loppujen lopuksi kenties se paras voimanlähde sukellusveneseen, ainakin jos hintalapulla ei ole väliä. Se mahdollistaa suuremmat (jatkuvat) nopeudet ja mahdollistaa pidemmän toiminta-ajan pinnan alla, sillä se tuottaa sen verran virtaa, että erilaisista elossapitojärjestelmistä voidaan ottaa enemmän irti. Reaktori lämmittää vettä höyryksi, joka pyörittää joko potkurin (tai hiljaisemman vesijetin) akselia tai sähkögeneraattoria, jonka tuottamalla sähköllä pyöritetään potkuria (tai vesijettiä). Sähköinen propulsio ja vesijetti on se kaikkein hiljaisin vaihtoehto, vaikka potkurilla pääsee energiataloudellisemmin nopeasti.

AIP (Air Independent Power):

eli voimalähde, joka ei vaadi ilmaa toimiakseen. Ei-ydinkäyttöiset veneet kulkevat pinta-ajossa diesel-moottoreiden voimin ja sukelluksissa sitten muilla voimanlähteillä, joista yleisimmät ovat Stirling-moottorit, erilaiset polttokennot ja uutuutena Litium-Ioni-akustot. Perinteisiä dieselsähköisiä veneitä ei lueta AIP-veneisiin. AIP-vene voi olla sukelluksissa yleensä noin 2-3 viikkoa kerralla ja dieselsähköinen noin viikon, mutta molempien on tuuletettava itseään muutaman päivän välein. Hintana on yleensä nopeus, AIP-veneet ovat paljon hitaampia kuin ydinkäyttöiset.

Sukellusvenetyypit:

SSK (Submersible Ship / Killer):

perinteinen hyökkäyssukellusvene, kulkee dieselillä ja sähköllä. Aseina yleensä torpedot ja torpedoputkien kautta laukaistavat ohjukset sekä merimiinat.

SSN (Submersible Ship / Nuclear):

ydinkäyttöinen hyökkäyssukellusvene.

Verrattuna perinteiseen pidempi toiminta-aika, ei yleensä tarvetta tuuletukselle ja nopeampi matkustusnopeus ja parempi vauhtikestävyys.

SSGN (Submersible Ship / Guided missiles Nuclear):

Tavallaan kuten edellinen, mutta pääaseistuksena on risteilyohjukset, joita ei laukaista torpedoputkien kautta, vaan erillisten niitä varten rakennettujen putkien kautta, jotka yleensä osoittavat ylöspäin tai viistosti eteenpäin. Tehtävänä tuhota maakohteita ja pintakalustoa ohjusten torpedoja pidemmän kantaman vuoksi. Ohjuksia on yleensä veneen koosta riippuen muutama kymmenen tai jopa yli sata.

SSB (Submersible Ship / Ballistic missiles):

sukellusvene, joka käyttää perinteisiä voimanlähteitä ja aseistuksena ballistiset ydinohjukset. Käytännössä ainoa käyttäjä Pohjois-Korea, koska sillä ei ole varaa varsinaisiin ydinkäyttöisiin veneisiin. Myös

Etelä-Korean uudet Dosan Angh Chango -luokan veneet voidaan luokitella tähän luokkaan, vaikka niiden käyttämät ballistiset ohjukset eivät olekkaan ydinkärjillä varustettuja. Israelin epäillään aseistaneen omia sukellusveneitään torpedoputkien kautta laukaistavilla risteilyohjuksilla, joissa on ydinkärki.

SSBN (Submersible Ship / Ballistic missiles Nuclear):

sukellusvene, joka kulkee

ydinreaktorilla ja pääasiallisena aseena ydinohjukset. Näitä veneitä käytetään lähinnä strategisen pelotteen ylläpitämisessä ja jatkuva merillä partiointi vaatii vähintään neljä venettä. Kiina ja Intia ovat rakentamassa itselleen reilusti tätä kykyä, perinteisiä käyttäjämaita Yhdysvallat, Venäjä, Iso-Britannia ja Ranska.

Faktanurkkauksessa Gambina

Teksti: Valterri Haapaniemi
Kuvat: Alko

Maamme alkoholijuomista punaruskeaksi kuvattu ja rubiininpunaiseksi kehuttu 21-prosenttinen vermutista ja ginistä sekoitettu sekä appelsiinilla maustettu Gambina tuntuu nauttivan eriskummallista ja jopa erityistä mainetta. Hinta-väkevyys-suhteensa takia alkoholistien juomaksi leimautunut Gambina on kiistatta vaikuttanut kulttuurihistoriaamme useimpia muita juomia enemmän, mistä todisteena voidaan esittää vaikka lukuisat juomaa käsittelevät kappaleet ja meemit. Gambinan ympärille on jopa perustettu lukuisia enemmän tai vähemmän virallisia yhteenliittymiä.

Yliopistokaupungeista tunnetuimmassa asemassa juoma saattaa olla työväenkaupunki Tampereella. Kaupungissa vaikuttaa esimerkiksi sitsejä ja jopa pienimuotisia vuosijuhlia järjestävä yhdistys nimeltä Tampereen akateemisesti sivistyneet Gambinan ystävät. Muotoon TAKSiGaYs itsensä lyhentävä yhdistys on maamme Gambina-yhdistyksistä selvästi suurin. Yhdistyksen poikkeittieteellisessä Telegram-ryhmässä jäseniä on yli 3700. Gambinan asemasta huolimatta Google-haulla tai vaikka TAKSiGaYsiltä tiedustelemalla juomasta tuntuu löytyvän erittäin vähän tietoa.

Varsinkin Gambinan varhainen historia tuntuu olevan usvan peitossa. Ainoita tiedonjyväsiä vaikuttavat olevan pullosta löytyvä valmistuksen aloitusvuosi 1932 ja netissä

pyörivä tieto siitä, että juoman alkuperäinen nimi oli Viinake. Perusteellisemmalla utelulla ja kirjallisuuteen tutustumalla tietoa löytää, vaikkakin se onkin välillä ristiriitaista.

Lähteet ovat yksimielisiä siitä, että Gambina kehitettiin Oy Alkoholiliike Ab:n silloin omistamalla tehtaalla Nurmijärven Rajamäellä, jossa sitä valmistetaan edelleen. Kieltoain loppumisen aikaan vuonna 1932 Rajamäellä toimi tuotantoinsinöörinä diplomi-insinööri Veikko Ollilainen. Tehtaalla vaikutti samaan aikaan esimerkiksi punssimestari Boris Westerberg, mutta Gambina on luultavasti juuri Ollilaisen suunnittelutyön tulos. Ollilainen kehitti Alkoholiliikkeen alkuaikojen tuotteista lähes kaikki. Lähteet eivät avaa suunnitteluprosessia kovinkaan yksityiskohtaisesti.

Gambinan pääainesosat, punainen vermutti ja gini, ovat samat kuin Sweet Martini -drinkissä. Gambina onkin todennäköisesti saanut drinkistä inspiraatiota. Negroni on toinen drinkki, jota Gambina muistuttaa ainesosiltaan, maultaan ja väriltään. Gambinan ainesosista suurin osa tulee ulkomailta. Kieltolainjälkeisessä Suomessa vermuttia oli luultavasti helpompi ja halvempi hankkia kuin useita muita viinoja ja viinejä. Vermutin alkoholipitoisuus on tyypillisesti 14,5–22 prosenttia. Ginillä uuden tuotteen vahvuus saatiin nostettua 28,5 prosenttiin. Sokeria juomassa oli sen esittelyvuonna 120 grammaa litraa kohden. Jo alkuperäinen Viinake-nimi kertoo siitä, että Alkoholiliike halusi tarjota asiakkailleen myös miedompia valmisteita. 30-luvun lukemista Gambinan vahvuus ja sokeripitoisuus ovat laskeneet. Kuten aiemmin todettiin, nykyään juoman alkoholipitoisuus on 21 prosenttia. Sokeriakin on vähemmän, 100 grammaa litraa kohden.

Historia on kuitenkin epäselvyyttä täynnä. Esimerkiksi 7,5 prosenttiyksikön vahvuudenalennuksen ajankohdasta ei tietoa ole löytynyt. Juoman nimenmuutokseenkin liittyy kysymysmerkkejä. Juoma tunnettiin ilmeisesti alun perin Viinakeena, mutta useimpien muotoilujen ja etikettitodisteiden mukaan Viinake ei ollut vain yhden tuotteen vaan kokonaisen cocktailtuotesarjan nimi. Myöhemmin Gambinaksi nimetty oli siis jossain kohtaa sarjan ensimmäinen eli ainut juoma, mikä saattaa selittää sekaannusta. Mitään tietoa ei löydy siitäkään, mistä nimi ”Gambina” tulee.

Gambina on Italiassa esiintyvä sukunimi, ja punainen vermutti tunnetaan ”italialaisena” vermuttina. Näitä kahta tiedonmurusta ei kuitenkaan voi millään tapaa suoraan yhdistää edes paremman tiedon puutteessa. Juoman myyntiintulovuodestakin löytyy eri tietoja. Kahden lähteen mukaan juoma tuli myyntiin vuonna 1933, mutta pullosta löytyvä vuosiluku 1932 on luultavasti oikein.

Viime aikoina Gambina on ollut uutisissakin. Heinäkuun 2020 alussa levisi tieto siitä, että juoman valmistuksessa käytetty pohjaviini muuttuisi omenaviinistä valkoviiniksi.

Reseptimuutos johtui EU:n muuttuneesta tulkinnasta lainsäädäntöön. Gambina olisi uuden tulkinnan takia tullut väkevien alkoholijuomien verotuksen alaiseksi. Altian Markus Hannula totesi MTV Uutisille, että reseptimuutoksen ainoina vaihtoehtoina olivat hinnan reipas nosto tai tuotteen lopetus. Kumpaakaan ei haluttu tehdä. Lukijoita Hannula lohdutteli kertomalla, että pohjaviinin vaihtoa ei huomaa maussa mitenkään. Etiketti muuttui reseptinvaihdon yhteydessä hieman. Myös pullon hinta on noussut heinäkuun 2020 9,99 eurosta marraskuun 2021 10,39 euroon.

Vaikka juoman maku pysyi edelleen käytännössä samana, muutos etikettiin oli minimaalinen ja hinnannousukin odotettavissa, kaikki eivät sopeutuneet. Maastamme löytyy varmasti sellaisia loppuun asti periaatteellisia juoman ystäviä, joiden mielestä kuluva ja edellisen vuoden muutosten takia tämä tietoisikuni pitäisi otsikoida muistokirjoitukseksi. Asiaan vihkiytymättömät eivät ehkä tiedä, että Gambina on muuttunut koko sen lähes 90-vuotisen historian ajan. Uusiksihan on ehtinyt mennä kerran tai jopa useammin nimi, vahvuus, sokeripitoisuus, pullon koko ja materiaali, etiketti sekä hinta. Vain muutos on pysyvää.

Järjestölehtien toimintaedellytykset vaakalaudalla

Teksti: Olli Jokela

Kuva: Anni Rikkonen

Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) halukkuus leikata järjestötoiminnasta ja etenkin järjestölehtituesta on huolestuttava. Asian on nostanut esille Helsingin yliopiston poliittisen historian ainejärjestön lehti Poleemi.

Poleemin päätoimittaja **John Helin** avaa HYY:n tarkoituksiperiä 31.10.2021 ilmestyneessä artikkelissaan Poleemin nettisivuilla. Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan talousjohtokunnan päätös kannattaa järjestölehtitukien lakkauttamista tulisi käyttöön välittömästi ensi vuoden alusta. Helinin mukaan järjestölehtituki kattaa suuren osan monien lehtien kustannuksista ja toteutuessaan leikkaukset vaikuttaisivat merkittäväällä tavalla julkaisutoiminnan mahdollisuuksiin tulevaisuudessa. Etenkin pienemmillä järjestöillä voi olla haasteita sisällyttää julkaisutoiminta budjettiin.

Poleemi on osallistunut muiden järjestölehtien kanssa tehtyyn kannanottoon järjestölehtitukien leikkaamista vastaan. Kannanotossa nostetaan esiin julkaisutoiminnan merkitys niin työllistymisen kuin yhteisöllisyyden kannalta sekä kiinnitetään huomiota HYY:n talousjohtokunnan päätöksen perusteluihin. Mikäli muutoksia tulee, ei niitä tulisi kannanoton mukaan tehdä liian nopeasti tai huolehtimatta julkaisutoiminnan jatkuvuuden turvaamisesta.

Uutinen HYY:n leikkauksista kirvoitti laajaa keskustelua. Suomen Kuvalehden politiikan toimittaja ja Kanava-lehden vastaava tuottaja **Tuomo Lappalainen** viritti Twitterissä keskustelua vanhojen Poleemin aktiivien keskuudessa. Lappalainen tietää mistä puhuu, onhan hän Poleemi- ja Tutkain-ainejärjestölehtien entinen päätoimittaja. Poleemin entisten tekijöiden

käymästä keskustelusta ja viestinvaihdosta oli havaittavissa ihmetystä leikkauksien kohdistamisesta, pelkoa säästöjen kokoaan suuremmista vaikutuksista sekä suoranaista tyrmistystä. Tietenkin myös vanhojen hyvien aikojen muistelua.

Lappalaisen mukaan ainejärjestölehtitoiminta ja päätoimittajuus opettivat lehden näkemistä kokonaisuutena. Tärkeää oli hänen mukaansa toiminnan suunnitelmallisuus ja sisällön tasapaino. Lappalaisen mukaan lehden teon keskiössä on yhteistyö. Hänelle itselleen aika järjestölehdissä loi hyvää pohjaa työelämää ajatellen. Tieteellisen kirjoittamisen ohella lehtitekstin kirjoittaminen oli hyvää harjoitusta, tekemiseen oli myös matalampi kynnyks. Toimittajana Lappalainen teki enemmän vain omaa juttuaan, mutta opiskelija-aktiivian hyöty itse lehden tekoprosessin osalta ja paluu kokonaisuuteen tuli vasta viiveellä Kanava-lehden pestin myötä.

Järjestölehtitoiminnan yhteiskunnallisesta merkityksestä Lappalainen nostaa esiin Poleemin, jonka aktiiveista on sukeutunut monen alan ammattilaisia. Esimerkiksi monen lehden entinen ja nykyinen päätoimittaja on hankkinut kokemusta Poleemin riveissä. Valtiotieteellisessä tiedekunnassa opiskeluvilla on ollut ja on vahva suuntaus toimittajuuteen, jota Poleemin pitkät perinteet ja sukupolvelta toiselle kasautunut hiljainen tieto on ruokkinut. Lehdellä on Lappalaisen mukaan oma vahva identiteetti ja vaikka omista aktiivivuosista on jo aikaa, on hänen mukaansa tuttu ydin ollut tunnistettavissa.

Lehden merkitys järjestöille muuttuu Lappalaisen mukaan ajan myötä. Samoin kuin viestintätavat muuttuvat, on myös opiskelijajärjestöjen julkaisutoiminta joutunut paineen alaiseksi. Tulevaisuutta on

vaikea ennakoida, sillä monet lehdet ovat siirtyneet internetiin, joskin printti vs. internet -dikotomia on edelleen vahva. Tuomo Lappalainen huomauttaa kuitenkin, että järjestölehti on yksi järjestöjä koostavista voimista. Se tuo lähemmäs sekä opiskelijoita keskenään että opiskelijoita ja yliopiston henkilökuntaa. Monelle lehden teko voi olla kaikesta luontevin tapa kiinnittyä opiskelijayhteisöön.

Turun yliopiston politiikan tutkimuksen klubi ry:n lehti Walpo saa toimintansa rahoituksen ainejärjestön budjetista. Tämän budjetin rakentamisessa Walpolla on myös merkittävä rooli, sillä lehden tekemisen kulut katetaan jo yksinomaan mainostuloilla. Tämän lisäksi mainoksilla on merkittävä rooli varainhankinnassa. Yhdessä ne ja muut yhteistyöt tukevat P-klubin taloutta.

Walpo ei näin ollen ole riippuvainen Turun yliopiston ylioppilaskunnan (TYY) myöntämästä tuesta. TYY:n käytäntöjen mukaan julkaisutoiminnan ylläpito kuuluu järjestön normaaliin toimintaan. Kuitenkaan Walpo ei ole klubille rahareikä, josta voisi tarvittaessa leikata, sen sijaan Walpon merkitys sekä yhteistyöso- pimuksille että varainhankinnalle on keskeinen.

TYY:n järjestö- ja hallintoasiantuntija **Lauri Lahoniityn** mukaan TYY:llä ei ole virallista kantaa HYY:n kaavailemiin leikkauksiin. Lahoniity myös tähdentää TYY:n linjapaperissa määriteltävän järjestötoiminnan olevan ylioppilaskunnan edunvalvonnan ja yhteisöllisyyden tukijalka.

TYY:ssä ei Lahoniityn mukaan ole tullut esille tarpeita leikkauksille. Lisäksi suoraksi tueksi järjestölehdille voidaan tulkita vain pieni osa toiminta-avustuksista. Tukea ei ole suoraan jyvitetty lehdille, sen sijaan tukea hakeva järjestö saa jokaisesta alaisestaan toiminnasta vastaavan määrän pisteitä. Pisteiden yhteenlasketun summan mukaan määräytyy järjestön saama kokonaisavustussumma.

Tänä vuonna lehden julkaisutoiminnalla on ollut mahdollista netota korkeintaan kaksi pistettä.

Yhden pisteen arvon ollessa 10,03 € ei julkaisutoiminta itsessään muodosta suurta osaa toiminta-avustuksista. Julkaisutoimintaa varten ei myönnetä erillistä tukea, näin ollen kustannuksista huolehtiminen jää siis vastuullisen järjestön harteille.

E-URHEILU

P-klubin oma kultakutri ja huhujen mukaan vahva ehdokas vuoden raumalainen 2021 -äänestyksessä on niittänyt mainetta CampusSportin kiihkeässä Counter-Strike -turnauksessa. **Verner Varho** (kuvassa oikealla) johti joukkueensa Gorskin Guristuksen harrastesarjan voittoon. Pidellessään mittaamattoman arvokasta pokaalia (kuvassa vasemmalla) joukkueensa IGL (In-Game Leader) Varho kommentoi urakkaa sanoen: *“Oli nii helppoo, ettei ollu ees kivaa. Ens vuon voitetaan kilpasarja!”*

Teksti: Olli Jokela

Kuva: Verner Varhon kotialbumi

Jouluinen testi: Mikä on tunnusbiisisi jouluna 2021?

On hanget korkeat nietokset ja p-klubilaiset lähtevät lomille lompsis. On aika unohtaa muutamaksi päiväksi pandemia ja keskittyä mukaviin asioihin, kuten leipomiseen, lasketteluun ja lepäilyyn. Walpon virallinen tunnusbiisitesti kertoo sinulle, mikä joulun biisi kuvaa sinun jouluasi 2021!

1. Kysytään nyt kuitenkin siitä isosta K:sta: kuinka olet pärjännyt koronapandemian aikana?

- a. Olen saanut tukea rakkaimmiltani, joten olen pärjännyt erittäin hyvin.
- b. Jonotan YTHS:n mielenterveyspalveluihin tehdessäni tätä testiä.
- c. Muutin takaisin vanhempieni luo, joten...
- d. Ihan hyvin, mutta ei kannata tarkistaa opintosuoritusotettani.
- e. Karanteeni on saanut minut kukoistamaan.

Teksti: Eeva Rantanen
Kuvitus: Charlotta Leponiemi

2. Mikä oli kohokohtasi vuonna 2021?

- a. Kaikki romanttiset kohtaamiset!
- b. Koronarokotteen saaminen.
- c. Viraali TikTok-videoni.
- d. Kun Kela antoi armoa.
- e. Hyvät Netflix-sarjat.

3. Mitä odotat eniten joululomaltasi?

- a. Suklaata, takkatulta ja romantiikkaa.
- b. Jouluyön messua.
- c. Ehdottomasti joululahjoja!
- d. Sitä, että saan hetken hengähtää.
- e. Bileitä uutenavuotena.

4. Mikä on lempijouluelokuvasi?
(Jollet ole varma vastauksestasi,
kannattaa kaivaa esille vuoden
2019 Walpo!)

- Jokin kliseinen Hallmark-jouluelokuva, vaikkapa Jouluprinssi!
- Ihmeellinen on elämä.
- Lapsuuden suosikkini, Joulupukki ja noitarumpu!
- Varmaan jokin sellainen leffa, jota kestää katsoa muulloinkin kuin jouluna.
- Hyi. En katso jouluelokuvia.

6. Joulun henki ilmestyy luoksesi
ja lupaa toteuttaa yhden toiveesi.
Mitä toivot?

- Tosirakkautta!
- Maailmanrauhaa.
- Toivoisin voivani viettää yhden lapsuuden joulun uudestaan!
- Lottovoiton.
- Toivon, että viholliseni hukkuisivat omaan vereensä.

5. Jos joulua ei lasketa, mikä on
lempijuhlapyhäsi?

- Ystävänpäivä.
- Pääsiäinen tai joku muu perinteinen kristillinen pyhä.
- Vappu tai juhannus!
- Syntymäpäiväni.
- Halloween.

7. Viimeinen mahdollisuus vaikuttaa testin tulokseen! Millaisesta musiikista yleensä pidät?

- Rakkauslauluista!
- Klassisesta musiikista.
- Mistä vaan menevästä!
- Punk tai hip hop.
- Genrellä ei ole väliä, kunhan lyriikat ovat hyvät.

Enten A-vastauksia: All I Want for Christmas Is You - Mariah Carey. Olet toivon romanitko. Sinulle joulun tarkoittaa lumituisuutta, reikäläisiä, takkatulta ja suudelmia mistelinhoksan alla. Eikä siinä ole mitään väärää!
Enten B-vastauksia: Varpunen jouluaamuna. Jos olisit jokin Juhlapöydän suklarastan konvehdeista, olisit ananas. Jotkut pitävät sinua tylsänä, mutta oikeasti osaat vain arvostaa klassikoita.
Enten C-vastauksia: Joulupukin toissa - J Karjalainen. Jouluna voit palata takaisin siihen aikaan, kun sinulla ei ollut muita huolia kuin se, saatto juuri sen toivomasi lahjan pukinkontista. Toivottavasti saat toivelahjasi myös tänä jouluna!
Enten D-vastauksia: Navidadii! - Mariska. Olet ollut kiltti ja ahkera koko vuoden, mutta maailmassa nallekarakit eivät koskaan mene tasan. Kaipaat entien omaa rauhaa. Lepää, olet ansainnut sen.
Enten E-vastauksia: Oikein surullista joulua - Leevi and the Leavings. Et ole jouluihminen, annettakoon se sinulle anteeksi. Joululoma on sinulle vain pari viikkoa, joiden aikana saat nauraa muiden hössötykselle.

Päivitä joulusi nykypäivään

Joulunaika lähestyy ja juhlinta voi vihdoin alkaa! Päätimmekin murtaa joitain joulun uskomuksia ja ottaa voimakkaasti kantaa eräisiin joulunajan kiistanalaisiin ajatuksiin. Haluamme auttaa p-klubilaisia katsomaan myös joulua kriittisesti ja kyseenalaistamaan eräitä perinteitä.

Koska emme kuitenkaan pidä omia mielipiteitämme täysin ylivertaisina, toteutimme empiirisesti täysin pitävän ja pätevän tutkimuksen. Kyseessä oli kyselytutkimus puolesta/vastaan-vastausvaihtoehdoin ja kohderyhmänä oli P-klubin jäsenistö. Haluamme kiittää runsaasta kiinnostuksesta kyselyymme!

• Teksti:
• Anni Sorakunnas
• & Lotta Takala

• Kuvat: Charlotta
• Leponiemi

7 HOT TAKES

1. Piparitaikina on parempaa kuin piparit

Kyselytulos:

20% puolesta, 80% vastaan

”Kauan sun pipari on ollu uunissa?” -Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Piparitaikina on yksinkertaisesti parempi makuelämys. Uunin jälkeen piparit ovat paitsi mauttomia, myös kuivia.

2. Mariah Careyn “All I Want for Christmas Is You” on korkeintaan keskiverto joulubiisi

Kyselytulos:

60% puolesta, 40% vastaan

”Hyvä vaan jos Justin Bieber fiittaa.” -Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Biisi kirjoitettiin 15 minuutissa ja sen kyllä huomaa. Silti Carey on tienannut biisillään yli 60 miljoonaa dollaria sen julkaisun (1994) jälkeen. Vuosittain hänen tililleen kilahtaa noin 500 000 dollaria tästä ylikulutetusta rimpusta.

3. Tekokuusi ei ole oikea joulukuusi ja sellaisen käyttö on rimalalitus

Kyselytulos:

40% puolesta, 60% vastaan

”Mun mielestä ton pitäis olla rikoslaissa rangaistavaa.” -Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Joulukuusen konsepti syntyy luvottomasti kaadetusta kuusesta, perheriidasta ja vielä helmikuussakin jalanpohjiin tarttuneista kuusenneulasista. Tekokuusi ei tarjoa mitään näistä, joten sellaisen käyttö on kuin kutsuisi jukkapalmua joulukoristeeksi.

4. Töissä jouluna > töissä uutena vuotena

Kyselytulos:

100% puolesta, 0% vastaan

”Mä en käy töissä.” -Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Uusi vuosi = bileet.

Kuka haluaa olla töissä silloin?

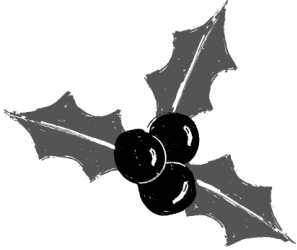
5. Kinkku, rosolli ja lanttulaatikko eivät ansaitse paikkaa kenenkään joulupöydässä

Kyselytulos:

60% puolesta, 40% vastaan

”Ei jatsoon” -Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Suomalainen jouluruokaperinne on artikkeli erikseen, mutta nämä kolme jouluruokaa ovat auttamattomasti menneisyyden haamuja, jotka voisi häätää ruokapöydästä.

6. Australiassa ei ole mahdollista viettää aitoa joulua

Kyselytulos:

40% puolesta, 60% vastaan

”Joulu se on kaikkialla.”

”Ei ole.” -Kahden klubilaisen

keskustelu

Meidän argumenttimme: Ranta täynnä tonttulakkiin pukeutuneita ihmisiä, lumiukko hiekasta, joulupukki surffaamassa? Tämä on väärin. Tällä pallonpuoliskolla joulu on talven riemujuhla, joten australialaisten säälittävä yritys juhlia joulua keskellä kesää ei yksinkertaisesti toimi.

7. Joulupukki on outo konsepti

Kyselytulos:

80% puolesta, 20% vastaan

”Mitä enemmän sitä miettii sitä oudompaa se on.”

-Eräs klubilainen

Meidän argumenttimme: Vieras mies tulee tapaamaan pieniä lapsia, antaa lahjoja ja pyytää syliin. Tarvitseeko tätä edes perustella enempää?

Tämän myötä toivotamme kaikille klubilaisille mukavaa joulunaikaa! Kannustamme teitä suhtautumaan kriittisesti joulun perinteisiin ja päivittämään joulunviettonne rohkeasti nykypäivään.

Järjestömessuilla Turussa

Två flugor i en smäll – harkka ja kielikylpy samassa paketissa

Teksti ja kuvat: Anniina Laitakari

lisysmahdollisuuksista kertova, Alternativ Norden-niminen tapahtuma. Lisäksi avustaisin muissa eteen tulevilla tehtävissä.

Kesän loppu ja syksyn alku menivät Nordjobb-videosarjaa luodessa, ja se oli ihanaa! Kesällä 2021 nordjobbaamassa olleet nuoret olivat lähettäneet meille videoita, joita sitten kokosin yhteen. Sain työvälineekseni tuliterän Macin, ja iMoviella videoiden tekeminen oli helppoa ja hauskaa. GDPR-sääntöjen mukaiset tekstitykset tykkäsin tehdä enemmän Shotcut-nimisellä ohjelmalla, jonka työkaluista löytyi myös mukavaa täydennystä iMovieelle. Nämä kaksi ohjelmaa voisoin sanoa vinkkinä niille, jotka haluavat opetella videoeditoimista.

Syksyni piti jatkua normaaleissa opiskelumeiningeissä, kunnes ystäväni, Walpon emeritapäätöimittaja, Eeva jakoi minulle kesällä ilmoituksen Nordjobb-assistentin paikasta Pohjois-Nordenin Nuorisoliitolla. Edelliset harkkahakemukseni eivät olleet tuottaneet tulosta, eikä minulla ollut juurikaan intoa lähteä taas uuteen hakurumbaun, mutta mielenkiintoisilta kuulostavien työtehtävien vuoksi päätin lopulta hakea. Järjestö itsessään oli minulle ennestään tuntematon, mutta olin kuullut Nordjobbista aikaisemmin lukion ruotsinopettajaltani.

Päysin hakemukseni avulla haastatteluun, joka oli todella jännittävä: se käytiin suomeksi ja ruotsiksi, ja yksi ensimmäisistä ruotsinkielisistä kysymyksistä oli “mitä Pohjoismaisuus merkitsee Suomelle?” Olen yleensä aika hyvä höpöttelemään mistä tahansa aiheesta, mutta silloin tuli ensimmäistä kertaa totaalinen jäätymisen kokemus. Sain jotain soperrettua, mutta häpeä oli suuri, ja ajattelin, että tässä meni tämäkin harkkapaikka. Ilmeisesti olin kuitenkin maalannut turhaan piruja seinille, sillä muutaman päivän päästä minulle soitettiin, että sain paikan!

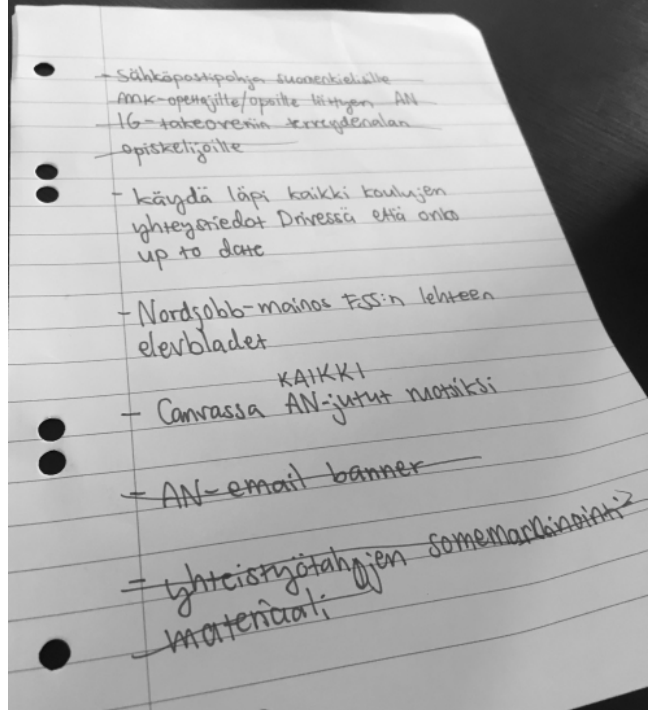
Harkan alussa minulla kerrottiin olevan kaksi päätehtävää: luoda Youtube-videosarja Nordjobbista ja järjestää Nordjobb-koordinaattorimme kanssa kahdestaan vuosittainen nuorten pohjoismaisista työ-

Mitä tulee Alternativ Nordeniin, päätimme toteuttaa sen useampana eri hybridi- ja etätapahtumana koronan vuoksi. Mukana tapahtumissa oli muun muassa EURES- ja Nordisk Jobblösning -asiantuntijat, ruotsalainen työnantaja ja nuoria kokemuspuhujia, jotka olivat lähteneet nordjobbaamaan tai opiskelemaan toiseen Pohjoismaahan. Tapahtumat menivät mielestäni hyvin, ja niiden sisältö oli itselleni mielenkiintoista kuunneltavaa. En tiennyt esimerkiksi EURES:sta tai Nordisk Jobblösningistä en tuudestaan juuri mitään – kannattaa tsekata heidän palvelunsa, jos kiinnostaa työskentely tai harkka Pohjoismaissa tai Euroopassa!

Päysin tekemään videoiden ja Alternativ Nordenin ohella myös paljon muuta, esimerkiksi käännoستهttäviä, somejuttuja ja järjestömessuilla käymistä. Päysin myös auttamaan Nuorten Pohjoismaiden Neuvoston 50-v juhla kokouksen järjestämisessä sekä hälventämään soittopelkoani mainostamalla Nordjobbia ja Alternativ Nordenia puhelimesa eri opinahjoille. Lisäksi olen päässyt tutustumaan pohjoismaiseen politiikkaan kirjoittamalla ja kääntämällä liiton nettisivuille juttuja Norjan, Islannin ja Tanskan vaaleista.

Pohjoismainen vaikuttajaohjelma Turussa

Kirjoitan usein työtehtävät paperille, jotta muistan tehdä **kaiken**

Harkkani loppupäässä minulta kysyttiin, haluaisinko jatkaa liitossa jouluun asti, jos sopimukseni muutettaisiin järjestösihteerin sijaiseksi. Olin erittäin imarreltu, ja vastasin kyllä. Olen nyt vastuussa liiton jäsenrekisteristä, minkä lisäksi olen päässyt tässä viimeisen parin viikon aikana järjestämään Pohjoismaista vaikuttajaohjelmaa Vaasassa ja Turussa. Tapahtumakonsepti on erityisesti politiikan opiskelijalle hyvin mielenkiintoinen, ja suosittelen kaikille klubilaisille siihen osallistumista ensi vuonna! Olin itse Turun tapahtumassa paikan päällä, ja koin hyvin inspiroivana workshopit ja keskustelut nuorten vaikutusmahdollisuuksista ja tulevaisuuden Pohjoismaisesta yhteistyöstä.

Olen erittäin kiitollinen siitä, että olen harjoitteluni aikana päässyt elvyttämään ruotsin kielen taitoni. Ruotsi oli aina koulussa yksi lempiaineistani, mutta täytyy myöntää, että en ole sitä lukion jälkeen juurikaan käyttänyt. Tämän puolen vuoden jälkeen voin todeta, etten edelleenkään ole puheessani kovinkaan sulava ja joudun sometekstit tarkistuttamaan aina jollakulla natiivilla. Onneksi muut työneikijät osaavat hyvin suomea ja juttelevat minulle yleensä suomeksi. Meille kuitenkin tuli töihin harkkani puolivälissä eräs ruotsalainen tyttö, jonka kanssa suomeen tukeutuminen ei ole ollut mahdollista, ja koen, että hänen kanssaan keskusteleminen on

todella parantanut ruotsin kielen taitojani. Vaikka en ole läheskään täydellinen, niin huomaa, että enää ruotsin kielellä kommunikointi ei juurikaan jännitä, vaan osaan vaihtaa siihen yhtä luontevasti kuin englantiin.

Minulla on vielä muutama viikko jäljellä soppariani, mutta voin nyt jo todeta, että harjoitteluni Pohjola-Nordenin Nuorisoliitossa on ollut todella antoisa! Olen saanut mielenkiintoisia työtehtäviä, tutustunut moniin ihaniin ihmisiin ja oppinut paljon niin työmarkkinoista kuin pohjoismaisesta politiikastakin. Lisäksi minulla on ollut kunnia päästä tapaamaan esimerkiksi Tanskan suurlähettiläs ja mennä yksin(!) haastattelemaan Mari Kiviniemeä, joka on entinen Nuorten Pohjoismaisen Neuvoston jäsenen. Olen päässyt kokemaan järjestömaailman työntekijän näkökulmasta, mikä on vahvistanut ajatusta siitä, että voisin lähteä alalle valmistumisen jälkeen.

Voin lämpimästi suositella Pohjola-Nordenin Nuorisoliittoa harjoittelupaikkana P-klubilaisille! Jos et vielä ole harkkavaiheessa opinnoissasi, niin kannattaa harkita tsekata Nordjobb – työvaihto toisessa Pohjoismaassa kuulostaa sen verran hauskalta, että aion itsekkin varmaan hakea töitä sen kautta vielä joskus.

YLIOPISTOVALMENNUS

10 vuoden kokemuksella

Laadukkaat valmennuskurssit vankalla kokemuksella! Tuotoilla tuetaan opiskelijoiden ainejärjestötoimintaa.

POLIITTINEN HISTORIA JA VALTIO-OPPI

www.yliopistovalmennus.fi

yliopistovalmennus

Yliopistovalmennus

SOSIAALITIEETEET

SOSIAALITYÖ

ELISABETH VIGERUST

Arbeid, barn og likestilling

Logopainetut hupparit alk. 20 €!
Tutustu mallistoon sivuillamme srt-mainostekstiilit.com!

**SRT
MAINOSTEKSTIILIT**

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A, 21110 Naantali
0400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebookissa: Srt-Mainostekstiilit Oy

**KOHTI
TYÖELÄMÄÄ
YKAN KANSSA**

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: yksiläiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yhteiskunta-ala.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

**HALUATKO
KIRJOITTA
WALPOON?**

...

**ONKO
SINULLA
KIINNOSTAVA
JUTTUIDEA?**

■

**OTA
ROHKEASTI
YHTEYTTÄ!**

■

*“Kiitos kuluneesta vuodesta
Walpon parissa,
iloista joulua ja riemukasta
uutta vuotta!”*

-Anni & Olli

Turun Ekotori

Kierrätyskeskus

Polkupyörät, kodinkoneet, elektroniikka,

huonekalut, kirjat sekä edullinen kuljetuspalvelu!

Rautakatu 12 | bussit 32 ja 42

Rieskalähteentie 74 |bussi 88

Avoinna
ma-pe 8-18 | la 10-15
turunekotori.fi
Facebook | Instagram